

in memoriam Prof. dr. em. Luk Boone

guido fauconnier

Op 29 juni 1995 overleed, totaal onverwacht, onze collega Luk Boone. Hij was pas negenenvijftig. Wellicht hebben wij hem voor het eerst ontmoet rond 1960, op de trappen van het Spoelberch-Instituut, toen hij samen met enkele andere assistenten (waaronder Adriaan Hendriks en Wim Van der biesen) op de hoogste verdieping van het gebouw onderzoekswerk verrichtte. Wij herinneren ons erg goed de bijzondere sfeer die in die stofferige lokalen heerste: de gammele kantoormeubelen, waarop altijd grote stapels kranten lagen, de vuile handen en de rode potloden (inhoudsanalyse), de muffe papierlucht, de verering en het immense ontzag voor de grote leermeester, Professor N. De Volder.

In 1966 doceerde Luk Boone met een proefschrift over *De sociale en politieke betekenis van de radioberichtgeving*. Met dit werk gaf hij niet alleen blijk van een groot wetenschappelijk talent maar tevens van zijn ontlukend maatschappelijk engagement dat later zo kenmerkend zou worden voor zijn colleges. Tijdens zijn professorale loopbaan publiceerde hij o.m. *Krantenpluralisme en informatiebeleid*, een standaardwerk over de problematiek van de overheidssteun aan de geschreven pers; dit boek wordt tot en met vandaag nog steeds door insiders geconsulteerd. De waardering voor het globale wetenschappelijke werk van Professor Luk Boone in de jaren 1970-1983 was bijzonder groot en dit uitte zich o.m. in opdrachten als gasthoogleraar aan de Université Catholique de Louvain, de Kent State University en de Universiteit van Salzburg.

Op het einde van die periode geraakte hij echter in een zeer moeilijke levensfase. Zoals Prof. Maes, decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen, het tijdens de herdenkingsmis uitdrukte, was dit 'een periode van vertwijfeling, van menselijk falen, van ziekte en soms ook van moeizaam opstaan en van hoop'. Luk moet er - veel meer dan wij ons vandaag kunnen realiseren - erg onder geleden hebben.

Voor het Departement Communicatiewetenschap was Luk Boone een collega, die - zolang als de omstandigheden het hem toelieten - hard meegewerkt heeft aan de ontplooiing van de communicatiewetenschap aan de K.U. Leuven. Daarvoor blijven wij hem bijzonder dankbaar.